

Voor u gelezen

's Werelds oudste aal is gestorven

Martin Byttebier, Aquatropica Kortrijk

De mensen klagen steen en been over het slechte weer dat we nu al een tijdje kennen. Toegegeven, het is nu niet bepaald een aangenaam weertje, maar je moet de dingen altijd positief bekijken. Het slechte weer geeft me het excuus om niet in de tuin te werken (doe ik trouwens uiterst zelden) of andere buitenshuisklussen te verrichten. Tja, wat moet een mens dan doen? Tv kijken? Niet echt aan mij besteed. Babbelen tegen de huisgenoten? De vrijdag moet ik meestal niet werken, maar moeder de vrouw en zoonlief wel (iemand moet de kave rechthouden), zodoende heb ik het huis voor mij alleen en kan ik enkel tegen mezelf of tegen de vissen praten. Wat rest me dan? Juist, computeren. Als redacteur/webmeester van Aquatropica, webmeester/fotograaf van de voetbaloefeningsploegen Sparta Heestert en Vaders Sellewie heb ik wel steeds iets om handen. Ben ik niet bezig met het op punt zetten van de verschillende webstekken, dan ben ik wel bezig met het zoeken naar of het zelf schrijven van artikelen voor Aquatropica. Tijdens een van mijn zwerftochten doorheen de oneindige ruimtes van het net kwam ik terecht op de webstek van de kwaliteitskrant 'Daily News, New York'. Een van de koppen had het over: 'Zweden rouwt'. Euch? Zweden in rouw? Er is toch weer geen massamoord of zoiets gebeurd? Mijn nieuwsgierigheid was gewekt en gelukkig bleek het te gaan over iets minder bloeddorstigs.

Zweden is in rouw omdat 's werelds oudste aal, genaamd 'Ale' op de gezevende leeftijd van 155 het tijdelijke met het eeuwige had geruild.

Ale de aal heeft bijna gans zijn leven doorgebracht in een boorput in het klein

Foto van Ale de paling genomen ergens in 1959

Zweeds vissersdorpje Brantevik (Zuid-Zweden). De huidige eigenaar van de put kocht het huis in 1962

en het 'huisdier' was onderdeel van de koop.

Je moet weten dat vroeger, toen er nog geen openbare watersystemen voorhanden waren, het een gewoonte was om alen in boorputten te werpen om komaf te maken met vliegen en andere insecten die de putten bevolkten.

Ale de aal werd naar verluidt in 1859 door de achtjarige Samuel Nilsson in de put geworpen.

De paling hierboven afgebeeld is niet 'Ale de aal'.

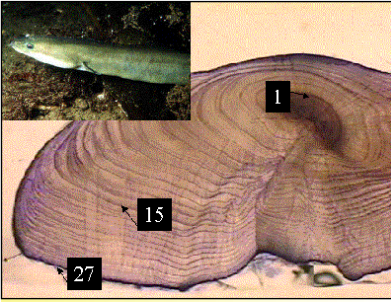
Ale, die twee wereldoorlogen overleefde, werd gedurende zijn vissersleven een soort van beroemdheid. Hij werd in allerlei tijdschriften vermeld en kwam zelf op tv. In dezelfde put leeft nog een aal, maar die zou slechts 110 jaar oud zijn.

De dode aal werd ontdekt toen Kjellmans familie het deksel van de put verwijderde om Ale te tonen aan bezoekers.

Door het constante leven in de donkere boorput waren de ogen van Ale extreem groot geworden.

Werd Ale werkelijk 155 jaar oud? Daar twijfelen sommige wetenschappers aan. Normaal gesproken wordt de Europese aal (*Anguilla anguilla*) tussen de 10 en 20 jaar (vrouwjes) jaar oud, met hier en daar uitschieters. Zo werd een aal, gehouden in een Zweeds aquarium, 85 jaar oud. Maar 85 jaar is er nog geen 155 jaar.

Het stoffelijk overschot werd overgemaakt aan het departement zoetwateronderzoek van de Zweedse universiteit van agrarische wetenschappen (Sveriges lantbruksuniversitet, Institutionen för akvatiska resurser), waar wetenschappers aan de hand van het otoliet of gehoorsteentje (beenachtige, harde structuur in het binnenoor) zullen proberen de echte leeftijd van Ale te achterhalen. Het otoliet bestaat uit calciumcarbonaatkristallen en een gelatineachtige massa en vertoont, net als bij bomen, groeiringen. Aan de hand van die groei-

Otoliet van de Amerikaanse paling (*Anquilla rostrata*). Leeftijd 27 jaar.

ringen hoopt men nu de ware leeftijd van Ale te weten te komen.

De Zweedse visexpert Johan Wagnström denkt wel dat het goed mogelijk is dat Ale 155 jaar oud is. Het koude boorputwater en het feit dat Ale, om begrijpbare redenen, de put nooit heeft verlaten om te paaien (palingen sterven meestal na de paaitijd) kunnen er voor gezorgd hebben dat Ale zo oud werd.

En ik die dacht dat mijn clownbotia's (*Chromobotia macracanthus*), gekocht op 24/11/84, wereldrecordhouders waren. Enfin wat niet is kan nog komen, alleen zal ik en mijn zoon het niet meer meemaken natuurlijk. Zoals ze nu rondzwemmen ziet het er niet naar uit dat ze van plan zijn er het loodje bij neer te leggen. Op 24 november zal er dus heel waarschijnlijk een verjaardagsfeest gehouden worden.

Eén van mijn twee clownbotia's. Foto genomen begin september 2014